

Zondag 16 januari 1916 – enige editie

Men meldt uit Aardenburg aan de Middelburgsche Courant:

Langs de Belgische grens zal van Duitse zijde nog een tweede elektrische draad worden gespannen en zulks ongeveer 100 meter landinwaarts.

Alle gebouwen die zich binnen de 100 meter bevinden, moeten ontruimd worden, terwijl die gebouwen waar ze in de weg staan zullen opgeruimd worden.

Deze maatregel dient om te voorkomen, dat nog personen over de grens gaan. Allen die toch binnen de draden aangetroffen worden, zullen neergeschoten worden. Deze daad heeft onder de Belgen weer veel verbittering veroorzaakt.

Men meldt ons uit Oostburg:

Gistermorgen omstreeks vier uur werd hier een hevige ontploffing gehoord. Te negen uur werden van de kust uit enige schoten gelost, daarna werden een 20 tot 30 schoten uit zee gehoord.

Van Belgische zijde.

De Belgische legatie te 's Gravenhage publiceert een nota betreffende de buitengewone bijdrage van 480 miljoen, waaraan het volgende is ontleend: "Nadat Duitsland van België het vorig jaar een bijdrage van ongeveer een half miljard had geëist (480 miljoen) beweert het thans het recht te hebben opnieuw een bijdrage van 40 miljoen per maand te eisen. Deze eis is beslist onrechtvaardig.

Volgens de Haagse Conventie kan de oorlogvoerende partij, die een land bezet wel een buitengewone bijdrage opleggen als oorlogsbelasting. Maar die bevoegdheid is aan tweeërlei voorbehoud

gebonden, waarvan het ene in de plaats treedt van het andere. Met miskennis van deze restricties formuleert Duitsland zijn vordering. De partij, die een land bezet kan geen oorlogsbijdrage eisen dan voor de behoeften van het leger of het bestuur van het gebied.

Nu rechtvaardigt geen van deze beide oogmerken in België een vordering van 40 miljoen per maand, een totaal vormend van 480 miljoen per jaar.

De bijdrage, nu geëist, is niet meer voor het bestuur van het gebied. Een blik op het budget van 1915, zoals dat werd gepubliceerd in de officiële Duitse publicaties voor het bezette Belgische gebied toont het ten duidelijkste aan. De uitgaven zijn vastgesteld op 198 miljoen; de gewone staatsontvangsten op 175 miljoen hetgeen een verschil maakt van 23 miljoen. Nu is inderdaad dit verschil zelfs minder geweest, want de ontvangsten zijn hoger geweest dan de raming.

De tegenwoordige belasting is evenmin voor de behoeften van het leger, want de woorden “behoefte van het leger” hebben een nauwkeurig omschreven betekenis. Ze hebben noch betrekking op de soldij der troepen, noch op de strategische werken, die de bezettende partij meende te moeten aanleggen.

In de Brusselse conferentie van 1874 wordt in art. 40 gelezen dat, daar de particuliere eigendom moet worden ontzien, de vijand slechts van de gemeenten of de bewoners zal kunnen eisen prestaties in diensten in verband met de behoeften van het leger in verhouding tot de hulpbronnen van het land, niet omvattende voor de bevolkingen de verplichting deel te nemen aan de oorlogsoperaties tegen hun vaderland.

De woorden “oorlogsbehoefte” schenen van te ruime betekenis en men heeft ze in de Haagse Conventie van 1895 vervangen door de

woorden “behoefden van het leger”. Deze behoeften rechtvaardigen alleen de vorderingen en de buitengewone bijdragen, die niet voor het bestuur worden gevorderd.

De artikelen werden duidelijk verklaard in het rapport van de heer Rolling op de Haagse conferentie.

Nu hebben in de eerste plaats de rekvisities voor het onderhoud van het leger van de bezettende partij nooit het enorme bedrag van 480 miljoen kunnen bereiken; in de tweede plaats zijn de rekvisities in het algemeen niet contant betaald, maar met “bons”.

Ten onrechte zoekt men dus met het voorwendsel van de “legerbehoefden” de gestelde eisen te rechtvaardigen.

Doch er is meer. De bevoegdheid om buitengewone bijdragen op te leggen wordt nog door een andere restrictie beperkt.

De rekvisities in natura of in geld kunnen, zelfs indien men aanneemt, dat ze rechtvaardig zijn, de hulpbronnen van het land te boven gaan. België nu kan ternauwernood voldoen aan de gewone belastingen. De nieuwe bijdrage bedraagt meer dan zesmaal het totaal der directe belastingen in vreedestijd: deze echter bedragen thans aanzienlijk minder door de stoornissen op economisch terrein en door het feit, dat de arbeidende klasse door medeburgers moet worden onderhouden.